LEGEARTIS ИНГ-ПРО

ISSN 2406-1085

ИНГ-ПРО

ПРОПИСИ У ПРАКСИ

legeartis.rs

март 2020 / број 90 3/2020

Видео-надзор у светлу Закона о заштити података о личности

- Самозаштитна делатност правних лица и предузетника у складу са Законом о приватном обезбеђењу
- Преговарачки поступак јавне набавке без објављивања јавног позива
- Коментар новог Закона о жиговима
- Промена пребивалишта детета без сагласности другог родитеља – прописи и судска пракса
- Карактеристике примене интерног конкурса ради попуне извршилачких радних места у јединицама локалне самоуправе

ЈАВНЕ НАБАВКЕ И БУЏЕТИ • ГРАЂАНСКО ПРАВО • КРИВИЧНО ПРАВО • УПРАВНО ПРАВО • ПРИВРЕДНО ПРАВО • РАДНО ПРАВО • УНАКРСНИ ПОГЛЕД

Србија, Златибор, водопад Гостиље

Дивна

Здравет Воде Србије

Дивна вода стиже до нас право са извора у најкраћем могућем року. Кад је пијемо, осећамо се као да стојимо у најлепшој природи, док се у позадини чује тихи жубор, који смирује и опоравља. Дивна вода нас поново повезује са природом, али и са нама самима.

Све Дивна воде су висококвалитетне и извиру на местима нетакнуте природе. Изворног квалитета и свеже, доспевају у чашу Корисника после само неколико дана од пуњења на извору. Могу се конзумирати свакодневно и у неограниченим количинама.

Свака од њих је другачија и на неки посебан начин благотворно делује на људски организам.

Претплатите се на неки од наших повољних пакета за правна лица или домаћинства и уживајте у здравој и свежој води на послу или код куће!

www.divnavoda.rs

ЦЕНТАР ЗА БРИГУ О ДИВНИМ КОРИСНИЦИМА
0800 111 111

LEGEARTIS ИНГ-ПРО

ПРОПИСИ У ПРАКСИ

www.legeartis.rs

ISSN 2406-1085
Година VIII, број 90, МАРТ 2020.

Оснивач и издавач:
ИНГ-ПРО Издавачко-графичко д.о.о.
Београд, Веле Нигринове 16а

За оснивача и издавача:
Горан Грцић и Владимир Здјелар

Главни и одговорни уредник Редакције:
Јован Матијашевић

Главни и одговорни уредник часописа:
Ана Фулетин

Сарадници:
Весна Мартиновић
Владимир Саичић
Жељко Албанезе
Јасмина Вранић
Љуба Слијепчевић
Милош Јовић
Мирјана Шарић
Немања Рилке
Петар Мијатовић

Технички уредник:
Милена Станковић

Лектура:
Милица Радованчев

Графичка припрема:
Мирослав Арамбашић

Штампа:
Digital art, Београд

Редакција:
Веле Нигринове 16а, 11000 Београд
тел: +381 11 2836-890
факс: +381 11 2836-474
имејл: redakcija@legeartis.rs

Часопис излази једанпут месечно (10 бројева и 1 двоброј у оквиру годишње претплате).

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

34

LEGE Artis : прописи у пракси / главни и одговорни уредник Ана Фулетин. - [Штампано изд.] . - Год. 3, бр. 25 (окт. 2014)- . - Београд : ИНГ-ПРО, 2014- (Београд : Digital art). - 28 cm

Месечно. - Наслов лат., текст ћир.. - Преузима нумерацију електронског издања. - Друго издање на другом медијуму: Lege Artis (Online) = ISSN 2334-6140
ISSN 2406-1085 = Lege Artis (Штампано изд.)

Поштовани претплатници,

Закон о заштити података о личности већ неко време је у примени, али још увек се јављају неке недоумице у пракси, па се често поставља питање законите употребе видео-надзора. Колико год да ауторитарна друштва истичу мото „ако ништа не кријеш, немаш чега да се плашиш", толико је важно да у савременом свету постоји свест о важности приватности и ограничења контроле података. С тим у складу одговорио је и бивши саветник у Државној безбедносној агенцији САД Едвард Сноуден: „***Тврдити да те не интересује право на приватност јер немаш ништа да кријеш исто је као и рећи да те баш брига за право на слободу говора јер немаш ништа да кажеш.***" Сходно важности теме, у овом броју бавили смо се правним основом за обраду података о личности путем видео-надзора, правима лица чији се подаци обрађују путем видео-надзора и роком чувања података о личности који се обрађују путем видео-надзора.

У овом, али и у неколико наредних бројева настављамо да анализирамо одредбе новог Закона о јавним набавкама, при чему ће у овом броју бити речи о преговарачком поступку без објављивања јавног позива, као најмање транспарентном поступку и поступку у којем је конкуренција у великој мери ограничена, а често и у потпуности искључена. Наведени поступак садржи читав низ обавезних услова који морају да буду испуњени како би исти могао да се покрене, па је због тога важно издвојити те услове и појаснити их.

Под којим условима може да се обавља самозаштитна делатност правних лица и предузетника у складу са Законом о приватном обезбеђењу питање је на које је одговор дат у оквиру рубрике „Привредно право".

У пракси се наилази на различито тумачење овлашћења родитеља који самостално врши родитељско право кад је у питању промена пребивалишта мал. детета, прибављање путне исправе детета и путовање детета у иностранство, тако да су наведене ситуације детаљно размотрене у тексту под називом „Промена пребивалишта детета без сагласности другог родитеља – прописи и судска пракса", који је објављен у рубрици „Грађанско право".

Поред наведених, ту су и други врло актуелни текстови у поменутим, али и другим рубрикама, као и наше сталне рубрике „Портал читалаца", „Календар аката" и „Регистар прописа донетих између два броја"

Редакција

Будимо на вези

Часопис *Lege Artis – ПРОПИСИ У ПРАКСИ* отворен је за сва ваша питања, мишљења, конструктивне предлоге, похвале и критике. Можете их упутити ауторима текстова или на имејл редакције часописа **redakcija@legeartis.rs**

Пратите нас:

- **www.legeartis.rs**
- **www.propisi.net**
- **www.ingpro.rs**
- **www.facebook.com/IngProLegeArtis**

ИНГ-ПРО

Зашто баш PROPISI.NET?

- Зато што је прегледан и једноставан и не захтева никакву специјалну обуку за коришћење (*user friendly*).
- Зато што је могућ приступ неограниченом броју докумената у току претплате.
- Зато што има највећи број прописа, примера судске праксе, правних мишљења, модела и других докумената.
- Зато што има претраживач који даје прецизно сортиране и брзе резултате претраге.
- Зато што се документа – прописи и др. – могу претраживати путем одговарајућих скраћеница и синонима који се у правној пракси често користе.
- Зато што је једини на тржишту који аутоматски бележи најпрегледаније документе сваког претплатника и издваја их на почетној страни.
- Зато што има мејл-сервис који омогућава претплатницима да о новим прописима, примерима из судске праксе, правним мишљењима и стручним коментарима и другим документима из области које сами изаберу, буду информисани путем мејла истог дана кад су објављени у бази.
- Зато што ради са било ког рачунара на интернету, без икакве инсталације, а подржава рад и у интранет окружењу.
- Зато што је увек ажуран (не захтева ажурирање од стране претплатника).
- Зато што су текстови докумената и интерфејс доступни на ћирилици или латиници.
- Зато што једним кликом могу да се ископирају текстови у *Word* или *PDF* формату.
- Зато што има најсвеобухватнију и највећу базу судске праксе, са разгранатом структуром по одговарајућим правним гранама и правним институтима.
- Зато што се из текста прописа једним кликом приступа повезаним документима.

WWW.**PROPISI.NET**

У овом броју...

ЈАВНЕ НАБАВКЕ И БУЏЕТИ

4 Преговарачки поступак јавне набавке без објављивања јавног позива

12 Извештавање о извршењу расхода за плате у буџетима локалне власти у 2020. години

УНАКРСНИ ПОГЛЕД

15 Видео-надзор у светлу Закона о заштити података о личности

21 Најчешће постављана питања у вези са лицем за заштиту података о личности

25 Коментар новог Закона о жиговима

32 Шта доноси Уредба о садржини и начину вођења евиденције привредних субјеката који обављају одређену комуналну делатност

ПРИВРЕДНО ПРАВО

38 Самозаштитна делатност правних лица и предузетника у складу са Законом о приватном обезбеђењу

РАДНО ПРАВО

42 Карактеристике примене интерног конкурса ради попуне извршилачких радних места у јединицама локалне самоуправе

51 Уплате запосленима у добровољне пензијске фондове

54 Одговорност послодавца за накнаду штете запосленом због повреде на раду – примери из судске праксе

59 Преглед најважнијих измена Закона о дуалном образовању

ГРАЂАНСКО ПРАВО

62 Промена пребивалишта детета без сагласности другог родитеља – прописи и судска пракса

67 Медијација – посредовање у решавању спорова

КРИВИЧНО ПРАВО

74 Заштита од породичног насиља

РУБРИКЕ

85 Календар важења правних аката

86 Портал читалаца

102 Преглед прописа донетих између два броја

Преговарачки поступак јавне набавке без објављивања јавног позива

Нови Закон о јавним набавкама предвиђа тринаест основа за покретање преговарачког поступка без објављивања јавног позива. Сви ови основи, као и начини на које се спроводи поступак, детаљно су размотрени у овом тексту.

Милош Јовић,
експерт за јавне набавке

Нови закон о јавним набавкама (даље: ЗЈН/2019) има седам различитих поступака јавне набавке, при чему су два поступка малтене идентична, од којих је један намењен јавним, а други секторским наручиоцима. Тако ће јавни наручиоци (наручиоци из члана 2. по садашњем Закону о јавним набавкама из 2012. године – даље: ЗЈН/2012) под одређеним условима моћи да спроводе конкурентни поступак са преговарањем, док ће секторски наручиоци (наручиоци из члана 117. ЗЈН/2012) под сличним условима моћи да покрену и спроведу преговарачки поступак са објављивањем јавног позива. Поступци који су намењени за све наручиоце (и јавне и секторске) јесу отворени поступак, рестриктивни поступак, конкурентни дијалог, партнерство за иновације и преговарачки поступак без објављивања јавног позива. За разлику од ЗЈН/2012, не постоје квалификациони поступак и поступак јавне набавке мале вредности, док је конкурс за дизајн задржан, али не као поступак јавне набавке, што он заиста никада и није требало да буде, већ као посебан режим јавне набавке.

У овом броју биће речи о преговарачком поступку без објављивања јавног позива, као најмање транспарентном поступку и поступку у којем је конкуренција у великој мери ограничена, а често и у потпуности искључена. Овај поступак садржи читав низ обавезних услова који морају да буду испуњени како би исти могао да се покрене, па је због тога важно сагледати их и дати њихова појашњења. ЗЈН/2019 предвиђа чак тринаест основа за покретање овог поступка, а најзначајнија разлика у односу на ЗЈН/2012 јесте да се додатне услуге и радови више не уговарају након преговарачког поступка, већ су предмет директног анексирања између наручиоца и изабраног понуђача, тј. извршиоца или извођача. Осим тога, уведени су и неки нови основи за спровођење овог поступка. Најпре се уводи могућност преговарања у случају набавке услуга и радова који представљају понављање сличних услуга и радова који су већ уговорени од истог изабраног понуђача. Осим тога, у овом поступку могу да се набаве добра која се производе у сврху истраживања, док секторски наручиоци у преговарачком поступку без објављивања јавног позива могу да набаве производе који у неком ограниченом временском року могу веома повољно да се купе.

ПРВИ ОСНОВ

Први основ за спровођење преговарачког поступка без објављивања јавног позива односи се на оне **ситуације када постоје околности које оправдавају набавку од само једног правног или физичког лица**. То су разлози уметничке или техничке природе или поседовања ексклузивних права на вршење неких услуга или испоруку одређених добара. У тим случајевима, због специфичности предмета набавке, имајући у виду како при-

Када је реч о начину спровођења преговарања, сваки наручилац је слободан да преговарање прилагоди својим потребама и процедурама, имајући у виду циљ који преговарањем жели да постигне. Наручилац обавезно већ у конкурсној документацији дефинише не само о чему већ и када и на који начин ће се преговарати, односно да ли ће преговарати са свим понуђачима одједном или са сваким посебно, да ли усмено на записник или путем подношења нових писаних понуда, како ће се одвијати преговори ако понуду поднесе само један понуђач и сл. Оно о чему не може да се преговара јесу минимални захтеви наручиоца по питању предмета набавке, односно обавеза при реализацији уговора, наведени у конкурсној документацији.

О свим фазама у преговарању наручилац обавезно води записник који се доставља свим учесницима у преговорима. У записнику се наводе најважније чињенице у вези са поступком преговарања, пре свега елементи понуде сваког понуђача у свакој фази преговарања. Записник потписују сви учесници у преговарању, односно чланови комисије за јавну набавку наручиоца који су учествовали у преговорима, као и овлашћени преговарачи у име привредних субјеката који су водили преговоре.

Наручилац је дужан да поштује начело једнакости понуђача, односно да обезбеди да сви понуђачи под једнаким условима учествују у преговарању, да располажу истим релевантним информацијама и имају једнако време и за преговоре и за достављање ревидираних и/или коначне понуде.

Наведено поступање наручиоца (објављивање обавештења о спровођењу преговарачког поступка, упућивање позива и конкурсне документације са одређеним обавезним елементима, дефинисање елемената уговора о којима ће се преговарати и начина преговарања) не важи у следећим случајевима: а) уколико наручилац спроводи преговарачки поступак без објављивања јавног позива у циљу набавке ради обезбеђивања основних животних услова у случајевима елементарних непогода или техничко-технолошких несрећа чије последице угрожавају безбедност, здравље и животе људи, материјална добра или животну средину, у складу са прописима којима се уређују ванредне ситуације; б) у случају јавне набавке добара која се котирају и купују на робним берзама; в) у случају набавке добара или услуга по посебно повољним условима од испоручиоца који трајно обуставља или је обуставио пословне активности, од стечајног или ликвидационог управника у оквиру одговарајућег поступка, погодбе са повериоцима или другог одговарајућег поступка према прописима државе привредног субјекта. У првом случају разлог суспензије свих прописаних активности утемељен је на ванредним околностима, у вези са којима је приоритет спасавање живота или здравља људи, односно животне средине, тако да је неопходно елиминисати процедуралне захтеве јавне набавке који би на било који начин могли да угрозе наведени приоритет. У другом и трећем случају специфичности одвијања процеса набавке су такве да поступање наручиоца у складу са обавезама које се односе на преговарачки поступак без објављивања јавног позива није оправдано и целисходно.

Електронски часопис **ПОСЛОВНИ САВЕТНИК**

Електронски часопис Пословни саветник налази се на интернет страници **www.poslovnisavetnik.net** и користи се путем корисничког имена и лозинке.

Сви чланци могу да се претражују на различите начине: по речима у називу или самом чланку, областима или ауторима. Такође, на једном месту налази се и архива свих бројева од почетка објављивања. Чланци могу да се штампају и копирају. Тренутно је у архиви на располагању око 650 чланака.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Извештавање о извршењу расхода за плате у буџетима локалне власти у 2020. години

Правилник о начину и садржају извештавања о планираним и извршеним расходима за плате у буџетима локалне власти у 2020. години објављен је у „Службеном гласнику РС" бр. 13/2020 од 14. 2. 2020, а ступио је на снагу 15. 2. 2020. године.

Мр Жељко Албанезе

Према члану 43. став 1. Закона о буџету Републике Србије за 2020. годину („Сл. гласник РС" бр. 84/2019 – даље: Закон), **локална власт у 2020. години може да планира укупна средства потребна за исплату плата запослених** које се финансирају из буџета локалне власти, полазећи од:

1) нивоа плата исплаћених за септембар 2019. године и

2) увећања плата за 2020. годину утврђеног чланом 27е Закона о буџетском систему (објављеном у „Службеном гласнику РС" бр. 72/2019), које износи:

- за установе културе – 10%;
- за предшколске установе – 9%;
- за установе социјалне заштите (осим здравствених радника) – 9%;
- за остале кориснике средстава буџета локалне власти – 8%.

Укупну масу средстава планирану за плате у 2020. години треба умањити за плате запослених код корисника буџетских средстава које су се финансирале из буџета локалне власти са економских класификација 411 и 412, а више се не финансирају (због престанка рада корисника и сл.), односно за масу средстава за плате запослених који су радили код тих корисника, а нису преузети у органе и службе управе или јавне службе јединице локалне власти, код којих се плате запослених финансирају из буџета локалне власти на економским класификацијама 411 и 412. Уколико локална власт у својим одлукама о буџету за 2020. годину не планира и не извршава укупна средства за обрачун и исплату плата на изнет начин, министар надлежан за послове финансија може привремено да обустави пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије, односно припадајућег дела пореза на зараде и пореза на добит правних лица, док се висина средстава за плате не усклади са наведеним ограничењима.

Према ставу 4. у члану 43. Закона, министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин и садржај извештавања о планираним и извршеним средствима за исплату плата запослених које се финансирају из буџета локалне власти у 2020. години. На основу овог законског овлашћења министар финансија донео је Правилник о начину и садржају извештавања о планираним и извршеним расходима за плате у буџетима локалне власти у 2020. години („Сл. гласник РС" бр. 13/2020 – даље: **Правилник**), који је ступио на снагу 14. 2. 2020. године. Правилником се прописују начин и садржај извештавања локалне власти о планираним и извршеним расходима директних и индиректних корисника средстава буџета локалне власти (даље: корисници буџета) за плате по изворима прихода у 2020. години.

1 Основне одредбе Правилника

Према члану 2. Правилника, локална власт подноси Министарству финансија извештај о

колону 4 уносе подаци о броју запослених на неодређено време чије су се плате у потпуности или делимично финансирале из извора 01 – Приходи из буџета, док се у колоне 5–8 уносе број запослених на неодређено време чије су се плате у целини финансирале из осталих извора прихода у месецу за који се достављају подаци;

4) у колоне 9–13 уносе се подаци о броју запослених на одређено време код корисника буџета, и то посебно по изворима прихода из којих су се финансирале њихове плате у месецу за који се достављају подаци, с тим што се у колону 9 уносе подаци о броју запослених на одређено време чије су се плате у потпуности или делимично финансирале из извора 01 – Приходи из буџета, а у колоне 10–13 подаци о броју запослених на одређено време чије су се плате у целини финансирале из осталих извора прихода у месецу за који се достављају подаци, при чему се податак о броју запослених на одређено време код корисника буџета наводи без запослених на одређено време који се ангажују ради замене одсутног запосленог (због боловања и др.);

5) у колону 14 не уносе се подаци, већ она аутоматски даје збир броја запослених из колона 2–13;

6) у колоне 15 и 16 уносе се ознаке првог и последњег дела плате исплаћеног у извештајном периоду (нпр. од: I део за јануар до: I део за фебруар), али у случају када је у извештајном периоду исплаћен само један део плате, ознака тог дела уноси се у колону 15, док се у колону 16 уписује црта. У случају кад су одређени подаци наведени у колонама 15 и 16 различити за поједине кориснике буџета у оквиру група, односно категорија наведених у колони 1, под ред. бр. 1–7, подаци се дају на основу претежног стања за групу, односно категорију.

Градови достављају консолидоване извештаје на обрасцима ПЛ-1 и ПЛ-2 за плате корисника средстава буџета града и буџета градских општина.

3 Остале одредбе Правилника

Попуњени обрасци ПЛ-1 и ПЛ-2 достављају се, у складу са Правилником, до 15. у месецу за претходни месец.

У електронском облику наведени обрасци преузимају се са сајта Министарства финансија, а након попуњавања достављају се том министарству у писаној форми и електронским путем на адресу **jls@mfin.gov.rs**.

Образац 4 – „Плате и број запослених код корисника буџетских средстава јединице локалне самоуправе", прописан Правилником о садржају и начину финансијског извештавања о планираним и остваренима приходима и примањима и планираним и извршеним расходима и издацима јединица локалне самоуправе („Сл. гласник РС" бр. 79/2011), неће се достављати за средства за плате планирана и извршена у 2020. години, за која се подаци достављају у складу са Правилником.

ИНГ-ПРО САВЕТОВАЊА

ИНГ-ПРО организује скупове, саветовања, семинаре и обуке с правном и финансијском тематиком, представљајући прописе који су не само актуелни већ су и у најширој примени у оквиру законодавства Републике Србије. Овакав вид организације постао је неизбежан начин упознавања с бројним недоумицама и проблемима у пракси, али и пут ка њиховом бржем и успешнијем превазилажењу како би се омогућила сврсисходна примена прописа.

Предавачи су врсни и посвећени стручњаци који настоје да подстакну учеснике на промишљање најделотворнијег начина за превазилажење немалих проблема и повећање ефикасности из области које су тема саветовања.

Саветовања се одржавају у пријатном амбијенту, у технички потпуно опремљеним салама, са паузама за кафу и ручак.

На нашим интернет странама *www.propisi.net, www.legeartis.rs* и *www.poslovnisavetnik.net* увек се можете информисати о актуелним саветовањима и, уколико сте заинтересовани, попунити електронску пријаву.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Видео-надзор у светлу Закона о заштити података о личности

У пракси је чест случај да се врши незаконита, несразмерна и прекомерна употреба видео-надзора на јавном простору, као и несразмерна употреба видео-надзора запослених лица. Ради правилне примене Закона у овом тексту акценат стављамо на правни основ за обраду података о личности путем видео-надзора, као и на права лица чији се подаци обрађују путем видео-надзора и рок чувања података о личности који се обрађују путем видео-надзора.

Петар Мијатовић,
адвокат

Народна скупштина Републике Србије усвојила је нови Закон о заштити података о личности („Сл. гласник РС”, бр. 95/18 – даље: **Закон**), који је ступио на снагу 21. новембра 2018, а започео са применом 21. августа 2019. године. Текст Закона у највећој мери је усаглашен са Општом уредбом о заштити података о личности Европске Уније (даље: **Општа уредба**), као и са тзв. Полицијском директивом, која уређује обраду података о личности од стране надлежних органа у вези са кривичним поступцима и претњама националној безбедности.

Обрада података путем видео-надзора због своје природе може да има велики утицај на приватност лица. Небројено пута у пракси се показало да организације врше незакониту и несразмерну употребу видео-надзора, почевши од прекомерне употребе видео-надзора на јавном простору до несразмерне употребе видео-надзора запослених лица. Такође, развој модерних технологија и софтверских алата довео је до тога да се камере више не користе само за потребе обезбеђења лица и имовине, већ да имају и мултифункционалну сврху, попут анализе понашања лица чији се подаци обрађују, персонализованог маркетинга и др.

Пропуштена је прилика да се одредбама новог закона, као и закона пре њега, конкретизује обрада података путем видео-надзора, па руковаоци и обрађивачи у пракси и даље имају великих потешкоћа и недоумица по том питању. Од позитивних прописа, Закон о приватном обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 104/2013, 42/2015 и 87/2018) уређује питање видео-надзора, али у веома ограниченом обиму. Одредбе тог закона, заједно са одредбама других посебних закона који регулишу обраду података о личности, сходно члану 100. Закона требало би да буду усклађене са његовим одредбама до краја 2020. године.

У недостатку законских одредби у вези са наведеним питањем, решења која је повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (даље: Повереник) понудио у Моделу закона о заштити података о личности (даље: **Модел закона**), која се односе управо на обраду личних података путем видео-надзора, као и Смернице Радне групе за заштиту података о личности Европске уније које се односе на обраду личних података путем видео-надзора од 29. јануара 2020. године (даље: **Смернице**), могу да буду водич за проналажења одговора на већину дилема и недоумица које се односе на дато питање.

Поред тога, имајући у виду чињеницу да Закон уводи легитимни интерес руковаоца и треће стране као основ за обраду података о личности, као и да је, због природе обраде података путем видео-надзора, ово најчешћи правни основ за обраду података о личности, истим се отварају многа питања за руковаоце

■ лице на које се подаци односе опозвало је пристанак на основу којег се обрада вршила, а нема другог правног основа за обраду;
■ лице на које се подаци односе поднело је приговор на:
– обраду података која се врши у циљу обављања послова у јавном интересу или у циљу остваривања легитимних интереса руковаоца или трећег лица, а нема другог правног основа за обраду који претеже над легитимним интересом, правом или слободом лица на које се подаци односе,
– обраду података за потребе директног оглашавања;
■ подаци о личности су незаконито обрађивани;
■ подаци о личности морају да буду избрисани у циљу извршења законских обавеза руковаоца;
■ подаци о личности су прикупљени у вези са коришћењем услуга информационог друштва од стране малолетника.

У случају када је видео-снимак са подацима о лицу које је поднело захтев за брисање података руковалац учинио јавно доступним, исти је дужан да, сходно члану 30. став 3. Закона, предузме разумне кораке, укључујући и све техничке мере како би информисао друге руковаоце који те податке обрађују да је лице на које се подаци односе поднело захтев за брисање свих копија ових података. Такође, чланом 33. став 1. Закона прописано је да је руковалац дужан да обавести све примаоце којима су подаци о личности откривени о свакој исправци или брисању података о личности или ограничењу њихове обраде, осим ако је то немогуће или захтева прекомеран утрошак времена и средстава.

3) Право на приговор на обраду података о личности видео-надзором

Имајући у виду члан 37. Закона, лице чији се подаци обрађују путем видео-надзора има право да у сваком тренутку руковаоцу поднесе приговор на обраду његових података о личности која се врши у циљу обављања послова у јавном интересу или у циљу остваривања легитимних интереса руковаоца или трећег лица.

Руковалац је у том случају дужан да прекине са обрадом података, осим ако је предочио да постоје законски разлози за обраду који:
■ претежу над интересима, правима или слободама лица на који се подаци односе или
■ у вези су са подношењем, остваривањем или одбраном правног захтева.

У случају обраде података путем видео-надзора, приговор на обраду могао би да се изнесе приликом уласка, у току посете или након изласка из простора који се прати видео-надзором. Оцена о томе који од два интереса претеже зависи од сваког конкретног случаја, о чему је било више речи у претходном делу овог текста.

III. РОК ЧУВАЊА ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

По правилу, подаци о личности, сходно члану 5. став 1. тачка 5) Закона, могу да се чувају само у року који је неопходан за остваривање сврхе обраде („начело ограничења чувања”). Тако у случају постојања легитимног интереса за видео-надзор у циљу заштите имовине, штете које настану на имовини могу да буду детектоване у кратком року.

Имајући у виду управо кратак рок у којем руковалац може да идентификује евентуалне штете, као и начело минимизације података, подаци не би требало да буду чувани дуже од пар дана. Смернице напомињу да, уколико руковалац намерава да чува податке у периоду дужем од неколико дана (посебно дуже од 72 часа), био би дужан да докаже да је чување неопходно како би се остварила сврха за коју се користи видео-надзор. У том случају руковалац је дужан да дефинише рок чувања за сваку конкретну сврху.

У сваком случају, треба имати у виду да, у зависности од сврхе у коју се подаци обрађују путем видео-надзора, рок чувања података такође може да варира, а некада рок чувања може да буде прописан и законом.

Најчешће постављана питања у вези са лицем за заштиту података о личности

У наставку су дати одговори повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (даље: Повереник) на питања која се односе на лице за заштиту података о личности.

Општи део

1. Који руковаоци/обрађивачи морају да одреде лице за заштиту података о личности?

Одредбом члана 56. Закона предвиђено је да руковалац/обрађивач мора да одреди лице за заштиту података о личности, и то:

- ако се обрада врши од стране органа власти, осим ако је реч о обради коју врши суд у сврху обављања послова на основу својих овлашћења (нпр. државни органи, јавна предузећа, основне и средње школе, музеји, библиотеке, јавне службе и сл.);

- основне активности руковаоца или обрађивача састоје се од радњи обраде које по својој природи, обиму, односно сврхама захтевају редован и систематски надзор великог броја лица на која се подаци односе (нпр. оператори електронских комуникационих мрежа и услуга, банке и сл.);

- основне активности руковаоца или обрађивача састоје се од обраде посебних врста података о личности из члана 17. став 1. или података о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима из члана 19. тог закона у великом обиму (нпр. поједине приватне лекарске праксе у случају да већ нису обухваћене појмом органа власти).

У другим случајевима руковалац/обрађивач може да одреди лице за заштиту података о личности.

2. Које су обавезе лица за заштиту података о личности?

Обавезе лица за заштиту података о личности утврђене су одредбама члана 58. Закона, којима је, између осталог, предвиђена његова обавеза да:

- информише и даје мишљење руковаоцу или обрађивачу, као и запосленима који врше радње обраде о њиховим законским обавезама у вези са заштитом података о личности;
- прати примену одредаба Закона, других закона и интерних прописа руковаоца или обрађивача који се односе на заштиту података о личности;
- даје мишљење, када се то затражи, о процени утицаја обраде на заштиту података о личности, као и да прати поступање по тој процени;
- сарађује са Повереником у вези са питањима која се односе на обраду података.

3. Да ли лице за заштиту података о личности сноси одговорност за поступање руковаоца/обрађивача у складу са Законом о заштити података о личности?

Обавезе лица за заштиту података о личности наведене су у одговору на претходно питање. То лице одговара за неизвршавање поменутих обавеза руковаоцу/обрађивачу. Међутим, оно не сноси одговорност за обавезе руковаоца/обрађивача прописане Законом о заштити података о личности. Дакле, његова улога у погледу усаглашавања поступања руковаоца/обрађивача превасходно је саветодавна, па тако, по правилу, не може ни да сноси одговорност уместо руковаоца/об-

као приватна пракса дужне да одреде лице за заштиту података о личности?

Одредбом члана 4. тачка 25) Закона о заштити података о личности утврђено је да је орган власти државни орган, орган територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, јавно предузеће, установа и друга јавна служба, организација и друго правно или физичко лице које врши јавна овлашћења.

Према томе, како је апотекарска установа орган власти у смислу одредаба Закона о заштити података о личности, из одредбе члана 56. став 2. тачка 1) Закона произлази да она мора да одреди лице за заштиту података о личности.

С друге стране, апотеке приватне праксе, као руковаоци подацима, имају обавезу да одреде лице за заштиту података о личности ако се њихове основне активности састоје у обради посебних врста података о личности у великом обиму. Начелни је став Повереника да апотека, када обавља делатност издавања лекова путем е-рецепта, обраду података врши у великом обиму.

7. Да ли је здравствена установа примарне здравствене заштите дужна да одреди лице за заштиту података о личности?

Одредбом члана 4. тачка 25) Закона о заштити података о личности утврђено је да је орган власти државни орган, орган територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, јавно предузеће, установа и друга јавна служба, организација и друго правно или физичко лице које врши јавна овлашћења.

Према томе, како је здравствена установа примарне здравствене заштите орган власти у смислу одредаба Закона о заштити података о личности, из одредбе члана 56. став 2. тачка 1) Закона произлази да она мора да одреди лице за заштиту података о личности.

Извор: https://www.poverenik.rs/

Коментар новог Закона о жиговима

У тексту су анализирани нови правни институти и измењена законска решења.

Мирјана Шарић,
адвокат

I УВОД

Народна скупштина Републике Србије донела је Закон о жиговима, који је објављен у „Службеном гласнику РС" бр. 6/2020 од 24. 1. 2020. године (даље: Закон), а ступио на снагу 1. 2. 2020. године и од истог датума је у примени. Даном ступања на снагу новог закона престаје да важи Закон о жиговима („Сл. гласник РС", бр. 104/2009, 10/2013 и 44/2018 – др. закон).

Прелазним и завршним одредбама Закона предвиђено је да жигови који се налазе у важности на дан ступања на снагу новог закона остају и даље на снази, али се на њих примењују одредбе новог закона. С друге стране, поступци који до дана ступања на снагу Закона нису окончани, окончаће се по прописима по којима су започети.

Закон је донет пре свега због неопходности усклађивања старих законских решења којима је уређена област заштите жига са европским законодавством, односно Директивом бр. 2015/2436/ЕУ Европског парламента и

ње, расправљао и утврђивао околности везане за коришћење ранијег жига. Међутим, по новом законском решењу суд ће бити дужан да упути туженог на решавање овог питања пред Заводом, као и да, у складу са одредбом члана 93. став 4, прекине поступак до одлуке Завода о овом питању. Суд поступак наставља чим Завод донесе своју одлуку, с обзиром на то да су одлуке Завода коначне закључно са даном доношења.

Одредбом члана 92. проширени су и прецизирани тужбени захтеви који могу да буду постављени тужбом због повреде жига. Новину која је последица усклађивања са Директивом 2015/2436/ЕУ представља могућност позивања на одговорност лица које није непосредни вршилац повреде жига, већ су његове услуге коришћене при тој повреди. Наведено лице Закон дефинише као посредника, против којег, осим подношења тужбе, може да се затражи и одређивање привремене мере.

Законом је извршена измена у погледу рока за подношење тужбе због повреде жига. Уместо досадашњег рока од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиниоца, а најдоцније пет година од дана када је повреда први пут учињена, нови закон другачије прописује објективни рок: пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано. Наиме, старо решење изазивало је проблеме у примени будући да није било могуће поднети тужбу уколико носилац права није био упознат са првом радњом повреде од чијег је извршења прошло више од пет година, при чему су радње повреде понављане и након истека тог рока. Новоусвојено решење пружа адекватнију заштиту носиоцима права јер постоји могућност да тужбом буде обухваћена свака радња повреде жига уколико постоји континуитет тих радњи, а од последње предузете радње није протекло више од пет година.

Новину прописану одредбом члана 94. представља могућност да суд у поступку због повреде жига наложи достављање доказа који се налазе у поседу противне странке или под њеном контролом, укључујући и банкарске, финансијске и пословне документе, водећи рачуна о поштовању прописа којима се уређује поступање са пословном тајном. Услов за овакав налог суда јесте да је странка која захтева такве доказе учинила вероватним своје наводе.

Електронско издање **ИНГ-ПРО ПРОПИСИ.НЕТ**

Незаобилазна помоћ у раду правника

ПРОПИСИ.НЕТ је електронско издање које се налази на интернет страници www.propisi.net и садржи преко 250.000 докумената:

- **прописе,**
- **судску праксу,**
- **службена мишљења надлежних министарстава,**
- **моделе уговора и обрасце из свих области,**
- **коментаре прописа.**

Сва наведена документа међусобно су повезана.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Шта доноси Уредба о садржини и начину вођења евиденције привредних субјеката који обављају одређену комуналну делатност

Наведена уредба ближе уређује садржину и начин вођења евиденције привредних субјеката који обављају одређену комуналну делатност. Објављена је у „Службеном гласнику РС" бр. 94/2019 од 27. 12. 2019, ступила је на снагу 4. 1. 2020, а примењује се по истеку шест месеци од дана ступања на снагу, односно након 4. јула 2020. године.

Јасмина Вранић,
дипл. правник,
координатор за прописе и нормативне послове ЈКП „Паркинг сервис" Београд

Одредбом члана 4. Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС", бр. 88/11, 104/16 и 95/18 – даље: Закон) прописано је да јединица локалне самоуправе, у складу са овим законом, обезбеђује организационе, материјалне и друге услове за изградњу, одржавање и функционисање комуналних објеката, као и за техничко и технолошко јединство система, али и уређује и обезбеђује обављање комуналних делатности и њихов развој.

Прописано је такође да комуналним објектима, у смислу одредбе члана 4. став 1, треба сматрати грађевинске објекте са уређајима, инсталацијама и опремом и сама постројења, уређаје и инсталације, затим друге објекте који служе за пружање комуналних услуга корисницима, као и уређено грађевинско земљиште и добра у општој употреби која се користе за обављање комуналне делатности.

Истим чланом Закона прописано је да јединица локалне самоуправе уређује, у складу са Законом, услове обављања комуналних делатности, права и обавезе корисника комуналних услуга, обим и квалитет комуналних услуга и начин вршења надзора над обављањем комуналних делатности, обезбеђујући нарочито:

1) одговарајући обухват, обим и квалитет комуналних услуга, који подразумева нарочито: здравствену и хигијенску исправност према прописаним стандардима и нормативима, тачност у погледу рокова испоруке, сигурност и заштиту корисника у добијању услуга, поузданост, приступачност и трајност у пружању услуга;

2) развој и унапређивање квалитета и асортимана комуналних услуга, као и унапређивање организације рада, ефикасности и других услова пружања услуга;

3) сагласност са начелима одрживог развоја, која су дефинисана посебним законом који уређује одређену комуналну делатност;

4) ефикасно коришћење ресурса и смањење трошкова обављања комуналних делатности успостављањем сарадње две или више јединица локалне самоуправе и друге активности када за то постоји могућност;

5) конкуренцију у обављању делатности.

Ради коришћења, чувања и одржавања средстава за обављање комуналних делатности,

Одредбом члана 41. Закона прописано је да ће се новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казнити за прекршај правно лице ако не достави Министарству податке и обавештења из члана 8. ст. 3. и 4. Закона: „Вршилац комуналне делатности дужан је да на захтев Министарства достави Министарству податке и обавештења у вези са обављањем комуналних делатности у року од петнаест дана од дана пријема захтева Министарства." Вршиоци комуналне делатности – погребна делатност из члана 2. став 3. тачка 6а) Закона на прописаном обрасцу достављају Министарству извештај у вези са обављањем делатности до краја фебруара текуће године за претходну годину.

Одредбом члана 41. ставови 2–4. прописано је да ће се за прекршај из става 1. овог члана казнити и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара, док за прекршај из става 1. овог члана уз изречену казну може да се изрекне и заштитна мера забране вршења одређене делатности у трајању до три године, а одговорном лицу да врши одређене послове у трајању од шест месеци до три године.

Може се закључити да су Уредбом прописане само обавезе и рокови, али да треба применити Закон у делу који се односи на прописивање прекршаја и казни за одговорна лица у јединицама локалне самоуправе и привредне субјекте, као и за одговорна лица у њима, у случају недостављања података и обавештења, како је већ наведено. Законом су прописани прекршаји и казне за одговорна лица у јединицама локалних самоуправа и привредне субјекте, као и за одговорна лица у њима, у случају да не доставе податке и обавештења у вези са обављањем комуналних делатности, али само ако то не учине у року од петнаест дана од дана пријема захтева Министарства. Остаје нејасно да ли се и како те одредбе примењују у случају непоштовања обавезе по слову Уредбе.

КАЛКУЛАТОР КАМАТА

у оквиру електронског издања ИНГ-ПРО ПРОПИСИ.НЕТ

Осим обрачуна затезне камате у динарима или у некој од страних валута (евро, долар, швајцарски франак), уз помоћ нашег калкулатора претплатници могу да врше и обрачун камате за неблаговремено плаћене јавне приходе и за неблаговремено плаћени царински дуг и казну у царинском поступку, затим обрачун камате по есконтној/референтној стопи Народне банке Србије и по референтној стопи Европске централне банке (ЕЦБ), као и обрачун камате по пресудама/одлукама Европског суда за људска права. Поред наведених, ту је и обрачун уз помоћ индекса потрошачких цена, а поред свих ових дефинисаних каматних стопа које ми ажурирамо, постоји и опција ***Моје каматне стопе***, помоћу које сваки корисник може да дефинише каматне стопе како би прилагодио обрачун камата сопственим потребама.

Обрачуне камата претплатници могу да сачувају у оквиру базе, а могу и да врше промене на рачуну, односно да евидентирају нова задужења и отплате, уз могућност да бирају да ли ће се делимична отплата дуга прво одузимати од камате или од главнице.

Калкулатор врши обрачуне камата пропорционалном или конформном методом. Поред ових, постоји и јединствена мешовита метода (за затезну камату до 2. 3. 2001. примењује се конформна метода, а од 3. 3. 2001. пропорционална), која омогућава јединствен обрачун камате за период пре и после тог периода. Сходно томе, по истом принципу функционише и обрачун камате на неблаговремено плаћене јавне приходе, на неблаговремено плаћен царински дуг и неблаговремено плаћену казну у царинском поступку (до 31. 12. 2012. конформна, од 1. 1. 2013. пропорционална метода).

Збирни обрачун камата омогућава обрачун дуга по више различитих фактура (рачуна), по принципу: један поверилац, један дужник, више новчаних потраживања и износ укупног дуга по свим тим различитим основама.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Самозаштитна делатност правних лица и предузетника у складу са Законом о приватном обезбеђењу

Услови под којима правна лица и предузетници, ради организовања самозаштитне делатности, односно ради заштите своје имовине, пословања, објеката, простора и лица у њима и организовања унутрашње (редарске) службе обезбеђења, могу да добију лиценцу за обављање поменуте делатности тема је текста који следи.

Владимир Саичић,
дипл. правник

Законом о приватном обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 104/2013, 42/2015 и 87/2018) уређују се, између осталог, и послови и рад правних и физичких лица у области приватног обезбеђења, услови за њихово лиценцирање, начин вршења послова и остваривање надзора над њиховим радом. Сходно овом закону приватно обезбеђење могу да врше правна лица и предузетници регистровани за ту делатност, као и правна лица и предузетници који су образовали унутрашњи облик организовања обезбеђења за сопствене потребе, што представља тзв. самозаштитну делатност.

ОРГАНИЗОВАЊЕ САМОЗАШТИТНЕ ДЕЛАТНОСТИ

Правна лица и предузетници, ради организовања самозаштитне делатности, односно ради заштите своје имовине, пословања, објеката, простора и лица у њима и организовања унутрашње (редарске) службе обезбеђења за одржавање реда, могу да добију лиценцу за самозаштитну делатност под законом одређеним условима. На послове обезбеђења у вези са самозаштитном делатношћу, ако Законом о приватном обезбеђењу није друкчије уређено, **сходно се примењују одредбе овог закона којима се одговарајућа питања уређују за правна и физичка лица која послове приватног обезбеђења обављају за кориснике услуга**. Правно лице и предузетник из става 1. овог закона за своје потребе могу да обављају послове процене ризика при заштити лица, имовине и пословања, као и послове техничке заштите, ако имају запослене службенике обезбеђења који поседују одговарајућу лиценцу за обављање ових послова. Послови транспорта новца, вредносних и других пошиљки у самозаштитној делатности могу да се обављају ако правно лице и предузетник испуњавају законом прописане услове, односно имају лиценцу за вршење послова обезбеђења транспорта и преноса новца и вредносних пошиљки приликом обављања самозаштитне делатности. **Унутрашње службе обезбеђења не могу да пружају услуге обезбеђења другима.**

Самозаштитна делатност је почетком примене овог закона у његовој старијој верзији – Закону о приватном обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 104/2013 и 42/2015), али и у верзији измењеној и допуњеној Законом о изменама и допунама Закона о приватном обезбеђењу („Сл. гласник РС”, бр. 87/2018) била предмет недоумица, како у погледу тога

ДОКАЗ О ВЛАСНИШТВУ ИЛИ ЗАКУПУ ПРОСТОРИЈА

Доказ о власништву или закупу простора потребан је да би се доказало поседовање пословног простора за вршење послова самозаштитне делатности. Доказ о власништву је извод из листа непокретности или уговор којим се право својине стиче у односу на уписаног имаоца права, док је доказ о закупу уговор о закупу са имаоцем права својине. Службена лица Министарства унутрашњих послова, након поднетог захтева и поднетог доказа о власништву или закупу простора, извршиће увид и проверити испуњеност услова у погледу **поседовања пословног простора за вршење послова самозаштитне делатности**. Наиме, пословни простор потребан за вршење самозаштитне делатности мора да садржи просторију за рад, посебну просторију за пријем странака и санитарни чвор, укупне површине најмање 40 квадратних метара.

ЛЕГИТИМАЦИЈЕ

Службеници обезбеђења морају да имају и легитимације. Садржина, изглед и начин употребе легитимације прописани су Правилником о садржини, изгледу и начину употребе легитимације службеника приватног обезбеђења („Сл. гласник РС”, бр. 3/16). Службене легитимације издаје Министарство унутрашњих послова, а за њихово издавање захтев се такође подноси надлежној полицијској управи и то одељењу надлежном за праћење и надзор послова приватног обезбеђења и за детективске делатности по месту седишта правног лица, а предузетник који самостално обавља послове приватног обезбеђења захтев за издавање легитимације подноси непосредно полицијској управи по месту пребивалишта. Уз захтев се прилаже доказ да је службеник приватног обезбеђења у радном односу код подносиоца захтева и доказ о уплати накнаде за трошкове израде легитимације. Правно лице или предузетник дужан је да приликом подношења захтева полицијском службенику у надлежној полицијској управи на електронском медијуму достави и попуњену табелу са подацима за службеника обезбеђења (име, презиме, ЈМБГ) за кога тражи издавање легитимације. Легитимација се издаје на период од десет година.

НОВЧАНЕ КАЗНЕ

Закон о приватном обезбеђењу такође је обимно прописао казнене одредбе, које у великој мери важе и за правна лица и предузетнике који обављају самозаштитну делатност.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице које обавља самозаштитну делатност ако: за обављање самозаштитне делатности није добило одговарајућу лиценцу; обавља послове процене ризика у заштити лица, имовине и пословања и техничке заштите супротно одредбама закона; врши транспорт новца, вредносних и других пошиљки за сопствене потребе, а није добило одговарајућу лиценцу; пружа услуге обезбеђења другима. За наведене радње прописана је и новчана казна за одговорно лице у правном лицу у износу од 50.000 до 150.000 динара, а за предузетника који организује самозаштитну делатност у износу од 250.000 до 500.000 динара.

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

По мишљењу аутора овог текста велика мана Закона о приватном обезбеђењу је то што је прописао сходну примену одредби које се односе на правна лица којима су послови приватног обезбеђења основна делатност на правна лица и предузетнике који обављају самозаштитну делатност. На овај начин правним лицима и предузетницима који се обезбеђењем баве да би заштитили своју имовину, тако што нпр. ангажују ноћне чуваре, намећу се велике обавезе и велики новчани намети. То представља још један намет ионако преоптерећеним привредним субјектима у Републици Србији. Суштински, неће се променити ништа набоље јер ће правна лица и даље ангажовати лица која су и до сада ангажована, која ће добијати лиценце уколико за њих плате, а да притом не добију никаква посебна знања и вештине. Као и много пута до сада, све ће се свести на испуњавање формалних захтева и огромне новчане намете. без икаквих суштинских промена набоље.

Карактеристике примене интерног конкурса ради попуне извршилачких радних места у јединицама локалне самоуправе

Интерни конкурс представља део укупне законске регулативе која прописује начин попуњавања радних места у јединицама локалне самоуправе, а намењен је само за службенике, и то оне на извршилачким радним местима који су запослени на неодређено време.

Мр Жељко Албанезе

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Према одредбама *Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе* („Сл. гласник РС”, бр. 21/2016, 113/2017 и 95/2018 – даље: Закон) **службеник** је запослено лице које професионално обавља стручне послове из надлежности аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе или са њима повезане опште правне послове, информатичке, материјално-финансијске, рачуноводствене и административне послове, и то на извршилачком радном месту, као и на радном месту службеника на положају. **Извршилачка радна места**, која су предмет интересовања у овом чланку, јесу сва радна места која нису положаји, укључујући и радна места руководилаца унутрашњих организационих јединица. Та места разврставају се по звањима у зависности од сложености и одговорности послова, потребних знања и способности и услова за рад, а у поменута звања сврставају се: самостални саветник, саветник, млађи саветник, сарадник, млађи сарадник, виши референт, референт и млађи референт. Изузетно, у органима Града Београда утврђује се и звање виши саветник.

Следећа карактеристика Закона јесте да се извршилачко радно место попуњава трајним премештајем, спровођењем интерног конкурса, преузимањем службеника или заснивањем радног односа након спроведеног јавног конкурса, а у наредном делу текста биће наведено више карактеристика спровођења поступка интерног конкурса.

КАДА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ ИНТЕРНИ КОНКУРС

Интерни конкурс представља део укупне законске регулативе која прописује начин попуњавања радних места у јединицама локалне самоуправе (глава VII Закона – „Попуњавање радних места”). Према тим законским одредбама (члан 81) извршилачко радно место попуњава се:

- трајним премештајем,
- спровођењем интерног конкурса,
- преузимањем службеника или
- заснивањем радног односа након спроведеног јавног конкурса.

При томе, према одредбама члана 82. Закона, **при попуњавању извршилачког радног места** редослед радњи је следећи:

1) начелник управе ако донесе одлуку о попуни радног места противно условима из члана 79. Закона, односно ако не поштује правило да конкретно радно место може да се попуни кад се испуне два услова: да је радно место предвиђено Правилником и да је његово попуњавање предвиђено Кадровским планом за текућу годину;
2) начелник управе ако не именује конкурсну комисију за спровођење интерног конкурса (члан 85. Закона).

РЕЗИМЕ

У рекапитулацији теме о интерном конкурсу потребно је дефинисати да ли је потребно спровести интерни конкурс када се врши премештај службеника са једног на друго радно место у истом звању. Као што је већ речено, сходно чл. 81. Закона, извршилачко радно место попуњава се трајним премештајем, спровођењем интерног конкурса, преузимањем службеника или заснивањем радног односа након спроведеног јавног конкурса. Чланом 82. истог закона прописан је редослед радњи при попуњавању радних места, као и да при попуњавању извршилачког радног места предност има премештај службеника, са напредовањем или без њега.

Ако послодавац одлучи да радно место не попуни премештајем, спроводи се интерни конкурс, а ако интерни конкурс није успео, радно место може да се попуни преузимањем службеника од другог послодавца, односно из државног органа. Ако се радно место не попуни ни преузимањем службеника, обавезно се спроводи јавни конкурс, а ако ни јавни конкурс није успео, радно место се не попуњава, али послодавац може да одлучи да се спроведе нови јавни конкурс. **Дакле, у конкретном случају** није потребно спроводити интерни конкурс будући да је прва радња при попуњавању радних места управо премештај службеника. Тек уколико послодавац одлучи да радно место не попуни премештајем службеника, спроводи се интерни конкурс, који тада представља обавезну фазу и претходи евентуалним другим радњама попуњавања радних места.

Наглашавамо такође да је интерни конкурс, који се спроводи на основу Закона, намењен само за службенике, и то оне на извршилачким радним местима који су запослени на неодређено време. Право учешћа на интерном конкурсу имају службеници у истом звању или службеници који испуњавају услове за напредовање у звање у које је разврстано радно место које се попуњава. Ова процедура уређена је Законом и Уредбом која из њега произлази.

Електронски часопис
ЛЕГЕ АРТИС – ПРОПИСИ У ПРАКСИ

Електронски часопис Леге Артис – Прописи у пракси налази се на интернет страници **www.legeartis.rs**, ажурира се свакодневно и користи путем корисничког имена и лозинке.

Сви чланци могу да се претражују на различите начине: по речима у називу или самом чланку, правним областима или ауторима, а дат је и преглед најчитанијих чланака у току месеца. Такође, на једном месту налази се и архива свих бројева од почетка објављивања. Чланци се могу чувати у PDF формату, а могу и да се штампају и копирају.

Осим оних које чине штампано издање, у електронском издању налазе су и додатне рубрике: Образовање, Ауторско право, Планирање и изградња и др.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Уплате запосленима у добровољне пензијске фондове

У тексту су размотрени могући случајеви уплате премија у добровољни пензијски фонд, и то када добровољно осигурање послодавац плаћа из својих средстава за запослене и када добровољно осигурање послодавац обуставља и плаћа из зараде запосленог.

Мр Жељко Албанезе

Према члану 41. Закона о добровољним пензијским фондовима и пензијским плановима („Сл. гласник РС”, бр. 85/2005 и 31/2011 – даље: Закон), уплату доприноса за добровољно пензијско осигурање може да врши:

1) физичко лице или друго физичко, односно правно лице за рачун физичког лица;

2) послодавац у своје име и за рачун запосленог, односно члана синдиката, у складу са пензијским планом (на пример, када привредно друштво уплаћује из својих средстава допринос за рачун запослених) и

3) послодавац у име и за рачун запосленог, у складу са уговором о чланству између члана добровољног пензијског фонда и друштва за управљање тим фондом (на пример, када запослени достави уговор о осигурању послодавцу да из његове зараде врши уплату).

У свим наведеним случајевима ради се о **уплатама добровољног додатног пензијског осигурања**, при чему се износ уплате прецизира уговором о чланству у конкретном добровољном пензијском фонду у циљу будућих већих права запослених из пензијско-инвалидског осигурања.

Порески третман уплата за добровољно пензијско осигурање уређен је Законом о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС”, бр. 24/2001… и 86/2019 – даље: Закон о порезу) и Законом о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС”, бр. 84/2004… и 86/2019 – даље: Закон о доприносима). Конкретно:

1) према члану 14б став 2. тачка 2) и члану 21а став 2. тачка 2) Закона о порезу, зарадом се не сматра премија за добровољно додатно пензијско осигурање, односно пензијски допринос у добровољни пензијски фонд, које послодавац плаћа за запослене – осигуранике, односно за запослене – чланове добровољног пензијског фонда, до износа који је ослобођен од плаћања доприноса, сагласно закону којим се уређује обавезно социјално осигурање, при чему се порез не плаћа на премију за пензијски допринос у добровољни пензијски фонд који послодавац обуставља и плаћа из зараде запосленог – члана добровољног пензијског фонда, до износа од **5.984,00 динара месечно (од 1. фебруара 2020. године)**;

2) према члану 13. став 3. Закона о доприносима, не плаћају се доприноси на премију за добровољно додатно пензијско осигурање, односно на пензијски допринос у добровољни пензијски фонд који послодавац плаћа на терет сопствених средстава за запослене, **до износа од 5.984,00 динара месечно (од 1. фебруара 2020. године)**.

Може се приметити да порески третман доприноса у добровољни пензијски фонд зависи од тога ко плаћа осигурање – послодавац или сам запослени. Зато ће у наставку бити размотрена методологија могућих случајева уплате премија у добровољни пензијски фонд, и то:

1) када добровољно осигурање послодавац плаћа из својих средстава за запослене и

2) када добровољно осигурање послодавац обуставља и плаћа из зараде запосленог (што значи да то осигурање у ствари плаћа сам запослени).

ни трошак за послодавца, а уплаћене премије у добровољни пензијски фонд послодавац књижи на рачуну 552 – *Трошкови премија осигурања*. Ова премија се укључује у пословне расходе послодавца, па се у оквиру њих исказује у билансу успеха. Такође, према Мишљењу Министарства финансија бр. 430-07-156/2011-04 од 4. 2. 2011. године, издаци које обвезник – послодавац има по основу уплате премије за добровољно додатно пензијско осигурање у добровољни пензијски фонд за своје запослене, који су реализовани у складу са општим актом послодавца и евидентирани у његовим пословним књигама у складу са прописима о рачуноводству (на одговарајућем рачуну класе 5 – *Расходи*), признају се на терет расхода при утврђивању опорезиве добити. Ово је уједно модел уплате за додатно пензијско-инвалидско осигурање који може да се препоручи послодавцима ако желе да дату врсту бенефита омогуће својим запосленима.

3. Добровољно додатно пензијско осигурање које послодавац из својих средстава плаћа у своје име, а за рачун запослених – ИЗНАД НЕОПОРЕЗИВОГ ИЗНОСА

Могло се видети да се на износ премије за добровољно додатно пензијско-инвалидско осигурање до 5.984,00 динара месечно не обрачунавају никакве пореске обавезе. Међутим, ако послодавац запосленима уплаћује допринос у добровољни пензијски фонд изнад неопорезованог износа, који до 31. јануара 2021. године износи 5.984,00 динара, на нето износ ове премије који прелази 5.984,00 динара месечно обрачунава се:

- порез на зараде по стопи од 10% и
- доприноси за обавезно социјално осигурање по збирној стопи од 19,9% (14 + 5,15 + 0,75),

при чему се нето износ премије изнад 5.984 динара преводи у бруто путем формуле:

Бруто = (Нето : 0,701).

На пример, ако послодавац плаћа за запосленог премију додатног добровољног осигурања у износу од 8.000 динара месечно, у том случају:

- до 5.984 динара не плаћа порез ни доприносе, а
- нето износ од 2.016 динара (8.000 - 5.984) представља остало примање запосленог са карактером зараде, које се сабира са редовном бруто зарадом запосленог, па се на тај збир плаћају укупни порез и доприноси.

У наредној табели приказан је обрачун пореза и доприноса на укупна примања запосленог којем, осим зараде од 80.000 динара за конкретни месец, послодавац из својих средстава уплаћује још и месечну премију у добровољни пензијски фонд од 8.000 динара:

Ред. бр.	ОПИС	Износ
1.	Бруто зарада запосленог по основу обављеног рада и времена проведеног на раду	80.000,00
2.	Нето износ премије добровољног додатног осигурања које за запосленог плаћа послодавац из својих средстава	8.000,00
3.	Износ премије добровољног осигурања на који се не плаћају порез и доприноси	5.984,00
4.	Износ премије добровољног осигурања на који се плаћају порез и доприноси (ред. бр. 2 - ред. бр. 3)	2.016,00
5.	Бруто износ премије изнад неопорезивог износа (2.016 : 0,701)	2.875,89
6.	Укупна бруто зарада – увећана за износ премије на коју се плаћају пореске обавезе (ред. бр. 1 + ред. бр. 5)	82.875,89
7.	Пореско ослобођење на зараде	16.300,00
8.	Порез (ред. бр. 6 - ред. бр. 7) x 10%	6.657,59
9.	Доприноси на терет запосленог (ред. бр. 6 x 19,9%)	16.492,30
10.	Доприноси на терет послодавца (ред. бр. 6 x 16,65%)	13.798,84
11.	Нето примање заједно са износом премије на коју су плаћени порез и доприноси (ред. бр. 6 - ред. бр. 8 - ред. бр. 9)	59.726,00
12.	Нето зарада запосленог за исплату (ред. бр. 11 - ред. бр. 4)	57.710,00
13.	Нето износ премије коју за запосленог плаћа послодавац из својих средстава	8.000,00
14.	Укупан трошак послодавца (ред. бр. 6 + ред. бр. 10)	96.674,73

Пошто је у овом примеру послодавац платио премију додатног доприноса за запосленог, значи да ту уплату није извршио умањивањем његове зараде по основу рада и резултата рада, већ додавањем поменуте премије на остварену зараду запосленог. Наиме, нето зарада запосленог износи 57.710,00 динара и даје полазну бруто зараду од 80.000 динара ((57.710,00 - 1.630) : 0,701). Ту зараду запослени је и добио „на руке", а ради обрачуна пореских обавеза она је увећана за износ плаћене премије. На тај начин поштован је принцип да уплаћена премија терети средства послодавца и не утиче на нето примања запосленог.

Одговорност послодавца за накнаду штете запосленом због повреде на раду – примери из судске праксе

Ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету у складу са законом и општим актом, а према члану 164. Закона о раду. Који услови треба да се испуне да би постојала одговорност послодавца и који су то случајеви кад не постоји одговорност послодавца у наставку текста наведено је кроз примере из судске праксе.

ПРИМЕР 1

Послодавац је дужан да накнади штету запосленом услед повреде на раду коју је претрпео обављајући послове уклањања снега и леда са јавних површина, тако што се оклизнуо на коловозу који је био прекривен снегом и ледом, јер кретање по залеђеној површини носи повећани ризик од повређивања, чак и кад се оно врши са пажњом која не одступа од пажње уобичајено пажљивог лица.

Из образложења:

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку тужилац је у време повређивања био у радном односу у ЈП Дирекција за изградњу и уређење туженог, чији је правни следбеник тужена Општина Л., на радном месту сарадника за архитектонске, грађевинске, машинске и друге техничке послове. Тужилац је дана 3. 1. 2016. године био ангажован у саставу зимске службе и након изласка из камиона, прилазећи гомили помешане соли ризле како би уклонио остатке најлонског цака пре убацивања наведеног материјала у камион, оклизнуо се на коловозу који је био прекривен снегом и ледом, услед чега је пао и задобио повреду леве руке.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је оценио да је тужени послодавац, у смислу правила из члана 164. Закона о раду, одговоран за штету коју тужилац трпи због претрпљене повреде на раду, да је основ одговорности кривица послодавца, као и да постоји допринос тужиоца повређивању од 50%, па је као делимично основан усвојио постављени тужбени захтев за исплату накнаде нематеријалне штете и одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Доносећи одлуку садржану у ставу првом изреке ожалбене пресуде, првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, а за своју одлуку дао разлоге које у битном прихвата и овај суд.

Послодавац је, у смислу правила из члана 164. Закона о раду, одговоран за штету коју запослени претрпи на раду или у вези са радом у складу са законом и општим актом.

Према општим правилима о одговорности за штету из члана 154. став 1. ЗОО-а, ко другом проузрокује штету дужан је надокнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Према правилима из члана 9. Закона о безбедности и здрављу на раду („Сл. гласник РС”, бр. 101/05) послодавац је дужан да обезбеди запосленом рад на радном месту и у радној околини у којима су спроведене мере безбедности и здравља на раду (став 1). Послодавац се не ослобађа обавезе и одговорности у вези са применом мера безбедности здравља на раду одређивањем другог лица или преношењем свих обавеза и одговорно-

вац није могао да предвиди и чије последице није могао да избегне или отклони. На страни туженог нема ни објективне одговорности за штету у смислу члана 174. ЗОО-а, нити субјективне одговорности, тј. одговорности по основу кривице у смислу члана 154. ЗОО-а.

(Пресуда Врховног касационог суда Рев2. 2824/18 од 12. 12. 2018)

ПРИМЕР 6

Запослени нема право на накнаду штете од послодавца у делу у коме је остварио накнаду по основу колективног осигурања од последица несрећног случаја.

Из образложења:

Правилно се указује у жалби тужене на то да су приликом одмеравања накнаде штете на име умањења животне активности, а с обзиром на то да је тужиоцу исплаћена накнада из колективног осигурања, били испуњени услови за примену одредбе члана 948. став 3. Закона о облигационим односима. Наиме, одредбом члана 948. став 2. Закона о облигационим односима прописано је да право на накнаду од трећег лица одговорног за наступање осигураног случаја припада осигуранику, односно кориснику, независно од његовог права на осигурану своту, док је одредбом става 3. истог члана прописано да се наведена одредба не односи на случај када је осигурање од последица несрећног случаја уговорено као осигурање од одговорности.

Имајући у виду наведене правне норме Закона о облигационим односима, а у вези са чињеницом да је тужиоцу поводом штетног догађаја исплаћена накнада из колективног осигурања од последица несрећног случаја у износу од 75.000,00 динара, као и да је тужена, као послодавац, у корист запосленог закључила осигурање и да за исто плаћа премију осигурања, што представља осигурање од одговорности, првостепени суд је погрешно применио материјално право када приликом одмеравања правичне новчане накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности није ценио значај ове исплате.

Ово из разлога јер запослени нема право на накнаду штете од послодавца у делу у коме је остварио накнаду по основу колективног осигурања од последица несрећног случаја, због чега је ожалбена пресуда у том делу морала бити преиначена, а тужбени захтев тужиоца одбијен за износ исплаћене накнаде од 75.000,00 динара, са припадајућом каматом, по основу претрпљених душевних болова због умањења животне активности, док је у осталом делу ожалбена пресуда потврђена за износ од 325.000,00 динара, са припадајућом каматом, јер је у том делу заснована на правилној примени материјалног права из чланова 200, 277. и 324. став 1. Закона о облигационим односима.

(Пресуда Апелационог суда у Београду Гж1. 2557/17 од 1. 2. 2018)

Преглед најважнијих измена Закона о дуалном образовању

Закон о изменама и допунама Закона о дуалном образовању објављен је у „Службеном гласнику РС" бр. 6/2020 од 24. 1. 2020, а ступио је на снагу 1. 2. 2020. године, при чему је у овом тексту дат преглед најважнијих измена.

Редакција

ПРЕДМЕТ ЗАКОНА (ЧЛАН 1. ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ)

Додато је да у дуалном образовању могу да се реализују и мајсторско и специјалистичко образовање, као и образовање за рад у трајању од две године.

ЗНАЧЕЊЕ ИЗРАЗА (ЧЛАН 2. ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ)

Допуњено је значење појма послодавац у смислу овог закона, тако да се послодавцем сматрају **и орган унутрашњих послова и одбране.**

Прописано је и да је **план реализације учења кроз рад саставни део годишњег плана рада школе.**

ОБИМ, ПЕРИОД И МЕСТО РЕАЛИЗАЦИЈЕ УЧЕЊА КРОЗ РАД (ЧЛАН 6. ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ)

Додат је став којим је прописано да **учење кроз рад не може да се реализује у време од 22.00 часа до 6.00 часова наредног дана**.

УПИС УЧЕНИКА (ЧЛАН 7. ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ)

Структура уписа ученика у средње стручне школе по подручјима рада за образовне профиле у дуалном образовању утврђује се у складу са потребама привреде, **на основу изјава послодаваца о укључивању у дуално образовање**, али и у складу са могућностима даљег школовања будућих ученика.

Додати су нови ст. 2–4, којима је прописано следеће: „Послодавац доставља Привредној комори Србије изјаву о спремности да се укључи у дуално образовање најкасније до 30. новембра календарске године која претходи школској години у којој отпочиње реализација образовног профила у дуалном образовању.

Изјава из става 2. овог члана обавезно садржи назив послодавца, седиште, матични број, образовни профил, број ученика који може да прими на учење кроз рад, општину и место извођења учења кроз рад и предлог школе која реализује тражени образовни профил.

Привредна комора Србије доставља Министарству план за укључивање послодаваца у дуално образовање за наредну школску годину по школама и образовним профилима најкасније до 14. фебруара текуће године за наредну школску годину."

Додатим ставом 8. прописано је да се кандидат за упис на дуални профил опредељује за конкретни образовни профил пре обављеног завршног испита, у складу са подзаконским актом којим се уређује упис ученика у средњу школу.

УСЛОВИ ЗА ИЗВОЂЕЊЕ УЧЕЊА КРОЗ РАД КОД ПОСЛОДАВЦА (ЧЛАН 11. ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ)

Брисана је одредба члана 11. став 1. тачка 6) Закона, која је прописивала услов да одговорно лице код послодавца и инструктор нису осуђивани правоснажном пресудом за кривично дело за које је изречена безусловна казна затвора у трајању од најмање три месеца, као и за кривична дела насиље у породици, одузимање малолетног лица, запуштање и злостављање малолетног лица или родоскрнуће, затим за кривична дела из групе кривичних дела про-

против службене дужности, против правног саобраћаја и против човечности и других добара заштићених међународним правом, без обзира на изречену кривичну санкцију, али и да то лице није правоснажно осуђивано за прекршај из области радних односа и за које није, у складу са законом, утврђено дискриминаторно понашање.

Изменењим чланом 39. прописано је да лице које испуњава услове прописане чланом 29. став 1. т. 1)–4) и 6) овог закона, које је до ступања на снагу овог закона учествовало у спровођењу практичне наставе у средњем стручном образовању у складу са важећим наставним планом и програмом, има право да Привредној комори Србије поднесе захтев за издавање лиценце за инструктора. Уз захтев, поменуто лице доставља и доказ да је похађало обуку чији програм одговара програму обуке прописаном у складу са чланом 30. став 15. овог закона.

МАТЕРИЈАЛНО ОБЕЗБЕЂЕЊЕ УЧЕНИКА (ЧЛАН 33. ЗАКОНА О ДУАЛНОМ ОБРАЗОВАЊУ)

Према усвојеним изменама, обавеза послодавца да обезбеди осигурање за случај повреде током учења кроз рад код послодавца сматра се испуњеном и ако ученик већ има обезбеђено осигурање за случај повреде током учења кроз рад (нпр. преко школе) како се исти ученик не би два пута осигуравао за исте случајеве.

Електронско издање

ИНГ-ПРО ПРОПИСИ.НЕТ

ПРОПИСИ.НЕТ је електронско издање које се налази на интернет страници **www.propisi.net** и садржи преко 250.000 докумената: прописе, судску праксу, службена мишљења надлежних министарстава, моделе уговора и обрасце из свих области, као и коментаре прописа врхунских стручњака, при чему су сва наведена документа међусобно повезана.

ЗАШТО СЕ ПРЕТПЛАТИТИ БАШ НА ИНГ-ПРО ПРОПИСИ.НЕТ?

- Зато што је прегледан и једноставан и не захтева никакву специјалну обуку за коришћење (*user friendly*).
- Зато што је могућ приступ неограниченом броју докумената у току претплате.
- Зато што има највећи број прописа, примера судске праксе, правних мишљења, модела и других докумената.
- Зато што има претраживач који даје прецизно сортиране и брзе резултате претраге.
- Зато што се документа – прописи и др. – могу претраживати путем одговарајућих скраћеница и синонима који се у правној пракси често користе.
- Зато што је једини на тржишту који аутоматски бележи најпрегледаније документе сваког претплатника и издваја их на почетној страни.
- Зато што има мејл-сервис који омогућава претплатницима да о новим прописима, примерима из судске праксе, правним мишљењима и стручним коментарима, као и другим документима из области које сами изаберу, буду информисани путем мејла истог дана кад су објављени у бази.
- Зато што ради са било ког рачунара на интернету, без икакве инсталације, а подржава рад и у интранет окружењу.
- Зато што је увек ажуран (не захтева ажурирање од стране претплатника).
- Зато што су текстови докумената и интерфејс доступни на ћирилици или латиници.
- Зато што једним кликом могу да се ископирају текстови у *Word* или *PDF* формату.
- Зато што има најсвеобухватнију и највећу базу судске праксе, са разгранатом структуром по одговарајућим правним гранама и правним институтима.
- Зато што се из текста прописа једним кликом приступа повезаним документима.
- Зато што се приликом претраживања појмова нуде могући резултати.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Промена пребивалишта детета без сагласности другог родитеља – прописи и судска пракса

Често питање које у пракси постављају родитељи и надлежни државни органи јесте шта чини разлику између самосталног и заједничког вршења родитељског права кад је потребна сагласност оба родитеља у случајевима промене пребивалишта мал. детета или пута детета у иностранство, тако да је истом посвећен и овај текст.

Весна Мартиновић,
судија Основог суда у Сомбору

Односи унутар једне породице, међусобна комуникација и схватање права и обавеза родитеља и малолетне деце веома је сложен процес и захтева пуну пажњу и савесност првенствено партнера који су током заједничког живота стекли малолетну децу, а потом судских и других државних органа. Родитељи у већини случајева нису освестили своју улогу у одрастању мал. детета, тако да се након престанка заједнице живота тешко концентришу на најбољи интерес детета, па током судског процеса међу њима превлађује мноштво емоција, а изјаве се базирају на описивању догађаја између самих партнера, при чему се несвесно или свесно тражи кривац за настали проблем. Оба родитеља су преокупирана неразрешеним партнерским односом, тако да се тешко долази до најбољег интереса малолетног детета или деце.

Породичним законом регулисана је материја која се односи на породичне односе („Сл. гласник РС", бр 18/2005, 72/2011, др. закон и 6/2015).

Донети одлуку током судског поступка у породичним односима веома је сложен процес и захтев пуно ангажовање свих учесника, а посебно органа старатељства и судског већа. Уколико се у обзир узме чињеница да су рокови за поступање у породичним односима кратки и да се захтева брзо доношење одлуке, а истовремено и утврђивање најбољег интереса детета, рад суда додатно се отежава, посебно у ситуацијама које су најчешће, кад родитељи нису у потпуности разрешили своје међусобне односе као партнери, па неспоразуме преносе на однос са децом. Родитељи, као странка у поступку, своје поступање образлажу жељом да заштите децу од другог родитеља. Из наведеног разлога веома је важно успоставити међуродитељску сарадњу и превазићи инат који осећа једна или обе стране, због чега не успевају да ставе потребе деце испред сопствених потреба. У питању је веома захтеван процес за кратке рокове, као и доношење правилне и законите одлуке, која мора да буде и извршива.

Чланом 67. Породичног закона одређен је смисао родитељског права, који је изведен из дужности родитеља и постоји само у мери која је потребна за заштиту личности права и интереса детета. Сходно чл. 68, родитељи имају право и дужност да се старају о детету, што обухвата чување, подизање, васпитавање, образовање, заступање и издржавање, као и управљање и располагање имовином детета. Родитељи имају право да добију сва обавештења о детету од образовних и здравствених установа.

при чему се цени према околностима сваког конкретног случаја. Питањем које битно утиче на живот детета, у смислу члана 78. став 4. Породичног закона, сматра се, између осталог, и промена пребивалишта детета. Дакле, одлучивање о пребивалишту детета спада у права родитеља који не врши родитељско право, при чему тог права родитељ може да буде потпуно или делимично лишен уколико га несавесно врши. Међутим, све док своја права и обавезе врши у пуном капацитету и обиму, родитељ има право да одлучује о пребивалишту детета тако што даје или одбија да дâ сагласност за промену пребивалишта.

Дакле, приликом доношења одлуке о вршењу родитељског права суд полази од утврђеног чињеничног стања, налаза и мишљења вештака и стручњака тимова за социјални рад са подручја на којима деца живе, у смислу одредбе члана 6. и члана 266. Породичног закона, као и члана 3. Конвенције о правима детета. Одлучујући о поверавању малолетне деце родитељима на вршење родитељског права, као и одржавању личних односа деце са родитељима и међусобно, судови примењују одредбе члана 77. ст. 1. и 3. Породичног закона, а сагласно члану 61. став 1. Породичног закона уређују начин одржавања личних односа малолетног детета са родитељем са којим не живи.

Наиме, најбољи интерес детета подразумева удовољавање на најбољи могући начин његовим емотивним и развојним потребама. Ово начело има предност пред осталим интересима, а првенствено подразумева потребу за сигурном, стабилном и предвидивом околином у којој ће се дете осећати вољено, развијати осећај припадања и слободно и несметано стицати искуство у дружењу са вршњацима.

Чланом 3. став 1. Конвенције о правима детета („Сл. лист СРЈ” број 15/90) предвиђено је да у свим активностима које се тичу деце, без обзира на то да ли их предузимају јавне или приватне институције социјалног старања, судови, административни органи или законодавна тела, од првенственог су значаја најбољи интереси детета. Ставом 2. истог члана предвиђено је да ће се детету обезбедити таква заштита и брига која је неопходна за његову добробит, узимајући у обзир права и обавезе његових родитеља и других лица која су за дете одговорна. Ова обавеза преузета је чланом 6. Породичног закона, којим је прописано да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета, а чланом 266. истог закона прописано је да је суд увек дужан да се у спору за заштиту права детета и у спору за вршење односно лишење родитељског права руководи његовим најбољим интересом. Најбољи интерес детета представља правни стандард који се цени према околностима сваког конкретног случаја, док је заштита интереса детета одлучујућа околност која се цени приликом доношења одлуке о поверавању, односно измени одлуке о поверавању детета.

Према становишту аутора испуњени су законски услови за делимично лишење родитељског права у погледу одлучивања о пребивалишту детета када је у интересу малолетног детета да промени пребивалиште, а родитељ се томе противи. Сагласно одредбама Породичног закона и одговарајућим нормама међународног права, пре свега Конвенције о правима детета, свако дете има право на обезбеђење најбољих могућих услова за правилан раст и развој, право на образовање у складу са способностима, жељама и склоностима и право на одмор и слободно време, као и на игру и рекреацију која одговара његовом узрасту. Наведена права у корелацији су са обавезом родитеља да му, у складу са својим могућностима, обезбеде услове за остваривање тих права, што подразумева и улагање додатних напора ради стварања услова за правилан раст и развој детета. Родитељ који занемарује, односно несавесно врши родитељске дужности (и тиме угрожава добробит детета) у одређеном домену дететовог живота под условима одређеним чланом 82. Породичног закона може да буде лишен родитељског права.

Суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. Породични закон и Конвенција о правима детета управо су и засновани на потреби заштите права детета, тако да се у том погледу и уважавају потребе, права и обавезе родитеља, које су ипак у овом домену подређене интересима деце.

Медијација – посредовање у решавању спорова

Основна идеја медијације је да се странкама на посредан начин укаже на интересе који стоје иза њихових правних захтева како би заједнички могле да дођу до решења које задовољава интересе обе стране.

Немања Рилке,
судијски помоћник у Основном суду у Сомбору

ПОЈАМ

Медијација је вид алтернативног начина решавања спорова који стоји као алтернатива класичном судском начину решавања спорова. Алтернативно решавање спорова у упоредноправној литератури најчешће се означава скраћеницом АДР (*Alternative Dispute Resolution*), а код нас још и АРС. За медијацију је карактеристично да представља потпуно неформалан начин решавања спора у ком медијатор, користећи технике комуникације, посредује у комуникацији између странака које саме долазе до решења спорног односа. У члану 2. актуелног Закона о посредовању у решавању спорова („Сл. гласник РС" број 55 од 23. маја 2014) медијација је дефинисана на следећи начин: „Посредовање је поступак, без обзира на назив, у којем стране добровољно настоје да спорни однос реше путем преговарања, уз помоћ једног или више посредника, који странама помаже да постигну споразум (даље: посредовање)."

Медијатор по правилу не предлаже решења странкама, него делује као непристрасан стручњак, усмеравајући комуникацију и делујући као помоћник обе стране у спору. Како би боље могла да се сагледа природа медијације, следи приказ разлике између медијације и судског поступка, као и разлике у односу на друге начине АРС.

РАЗЛИКА У ОДНОСУ НА СУДСКИ ПОСТУПАК

У судском поступку доминанту улогу има суд, а када се говори о медијацији, најчешће је реч о споровима на које се примењују правила парничног поступка. У парничном поступку као главни процесни субјекти јављају се странке и суд, при чему је суд орган који својом пресудом ауторитативно одлучује о спору. Странке на одлучивање утичу само посредно, тако што слободно располажу представкама, а суд одлучује у границама постављених захтева. У погледу медијације странке доносе одлуке при формирању заједничког споразума, док је улога неутралног трећег лица подстицајна, нарочито при пружању помоћи странкама у циљу проналажења споразумног решења.

У парничном поступку предмет одлучивања је тужбени захтев као правна последица чињеничног стања које је резултат доказног поступка, а конкретне стварне околности, које чине животни оквир, за суд су значајне само онолико колико су релевантне у односу на апстрактно правно правило. Предмет интересовања медијације је конфликт, а неутрално лице које посредује у спору покушава да идентификује потребе и интересе странака које су и биле повод за подношење тужбеног захтева, док решавање конфликта нуди могућност за закључивање споразума који највише одговара потребама странака.

Судски поступак је строго формалан поступак у коме су тачно одређене процесне радње и њихов редослед, као и правне последице непоштовања ових правила која под одређеним условима могу да воде и губитку права на предузимање радње.

развој система алтернативног решавања спорова кроз:

- закључивање поравнања у предметима у којима Државно правобранилаштво заступа Републику Србију;
- медијацију уз разматрање могућности **увођења принципа делимичне обавезности у појединим врстама спора**.

Управо наведена мера, која предвиђа могућност увођења делимичне обавезности медијације, била је повод многих расправа у којима је као најприближнија могућност наведено увођење система медијације **према италијанском моделу**, који би био модификован за примену у нашем правном систему. Овакви ставови наишли су на отпор представника адвокатуре тако да је Адвокатска комора Србије 8. 9. 2019. г. донела Одлуку о платформи адвокатуре Србије у процесу израде измена и допуна Закона о посредовању у решавању спорова. У Платформи је наведено да је основни принцип медијације добровољност, а не обавезност; да постојећа законска решења дају довољно могућности грађанима за примену медијације; да увођење обавезног првог састанка са медијатором, као услова за подношење тужбе, представља ограничење права грађана на приступ суду, продужава трајање поступка и увећава трошкове; да се адвокатура противи могућности стварања нове правосудне професије медијатора, што би представљало атак на адвокатуру као професију. Након оваквог става адвокатуре уследио је и одговор Министарства правде 20. 9. 2019. г., који садржи осврт на разлоге за измену прописа и позив адвокатури за даље учешће у разматрању најбољих решења из ове области. Најконкретнији податак у овом одговору јесте најава јавне расправе за 2020. годину, којом су учињене вероватним незваничне информације да ће нови закон о медијацији бити усвојен до краја 2020. г.

Електронско издање за праћење јавних набавки

ИНГ-ПРО ЈАВНЕ НАБАВКЕ

ИНГ-ПРО ЈАВНЕ НАБАВКЕ – електронско издање за праћење јавних набавки – налази се на јавној интернет адреси ***www.javne-nabavke.net*** и представља издање намењено службама којима је у свакодневном раду неопходно праћење јавних набавки, које се објављују на Порталу јавних набавки, као и свих других пратећих докумената, при чему су заинтересоване за једноставан, ефикасан и брз приступ путем интернета, без икаквих поступака ажурирања од стране клијената (ажурира се аутоматски), као и са могућношћу обавештавања о набавкама које су им потребне и њиховим променама путем мејл-сервиса (директно на мејл корисника).

Зашто пратити ИНГ-ПРО јавне набавке?

- Зато што се добија дневно ажуран преглед свих јавних набавки и пратеће документације, које се објављују у складу са Законом о јавним набавкама.
- Зато што нуди јединствену претрагу свих врста огласа по више различитих критеријума: по појмовима у називу тендера, по предмету, по периоду важења огласа (важи од – до), по датуму објављивања огласа, по статусу огласа (отворен, закључен, обустављен), по врсти поступака, наручиоцима.
- Зато што је за добијање резултата претраге довољан један критеријум претраге.
- Зато што корисник може да одабере категорије предмета набавки које су му потребне и да само о њима добија обавештења путем мејл-сервиса, чиме је поштеђен свакодневног, мукотрпног листања огласа на Порталу јавних набавки.
- Зато што се за претплатну цену добија могућност неограниченог праћења свих категорија и свих типова јавних набавки (добра, услуге, радови).
- Зато што има све измене постојећих јавних набавки, што омогућава њихово једноставно праћење.
- Зато што има и базу победника тендера, са информацијама у ком је поступку јавне набавке одређени понуђач победио.
- Зато што има листу ЈН УЖИВО, која се ажурира свака два минута и на којој се налазе најновије јавне набавке, које још нису прошле процес редакцијске обраде.

За претплату и друге информације пишите нам на: office@ingpro.rs или нас позовите на: 011/2836-820, 2836-821, 2836-822.

Заштита од породичног насиља

Заштиту у случајевима породичног насиља наш законодавац предвидео је кроз породично и кривично право, као и кроз Закон о спречавању насиља у породици, при чему је за успешно сузбијање и спречавање насиља у породицама и породичним заједницама врло значајна и пракса домаћих судова и пракса Европског суда за људска права.

Љуба Слијепчевић,
руководилац Канцеларије Нови Сад, Правосудна академија

УВОД

Често је насиље у породици, с обзиром на то да се одвија у приватној сфери, тешко препознати и казнити у односу на остале јавне форме насиља. Право сваког човека је живот без насиља. Насиље је присутно унутар породичних, животних и ширих друштвених заједница, у свим слојевима друштва и међу свим старосним, етничким и религијским групама. Испољава се као вербално, физичко, сексуално, економско, психолошко или емоционално насиље. Успешно сузбијање и спречавање насиља у породицама и породичним заједницама захтева активну улогу друштва у целини, а пре свега државних органа и институција који су законом одређени као субјекти заштите. Међу њима нарочити значај имају органи полиције и правосудни органи – судови и тужилаштво, прекршајни судови и центри за социјални рад. Важно је истаћи да насиље у породици представља пре свега кршење људских права. Органи власти су дужни да спрече насиље у породици, да пруже заштиту жртвама и да кривично гоне починиоце.

Кривично дело насиље у породици први пут је одређено Кривичним закоником Србије 2002. године у члану 118а. Значајне промене уследиле су у Кривичном законику из 2006. године, којим су ублажене казне за починиоце (чл. 194).

Породични закон (чл. 10) забрањује насиље у породици и наводи да свако, у складу са законом, има право на заштиту од насиља у породици. Закон таксативно наводи облике насиља у чл. 197.

Устав Републике Србије такође у члану 97. ст. 2. гарантује „остваривање и заштиту слобода и права грађана; уставност и законитост; поступак пред судовима и другим државним органима; одговорност и санкције за повреду слобода и права грађана утврђених Уставом." Осим тога, у члану 25. Устав утврђује и заштиту неповредивости физичког и психичког интегритета, док је у члану 64. прописано право детета да буде заштићено од психичког, физичког, економског и сваког другог искоришћавања или злоупотребљавања.

Народна Скупштина Републике Србије усвојила је нови Закон о спречавању насиља у породици, који је ступио на снагу 2. децембра 2016, а примењује се од 1. јуна 2017. године.

Република Србија је потписала Конвенцију Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици (Истанбулска конвенција) 4. априла 2012. године, а Скупштина Србије је 31. октобра 2013. године ратификовала[1].

Материјалноправном легислативом, конкретно на основу Породичног закона, прописани су основни појмови према којима насиље у породици јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Насиље у породици чини свако ко применом насиља, претњом да ће

1 „Сл. гласник РС – Међународни уговори" 12–13, Конвенција је ступила на снагу 1. августа 2014. године.

Литература:
1) Закон о спречавању насиља у породици („Сл. гласник РС”, бр. 94/2016).
2) С. Јовановић: „Правна заштита од насиља у породици”, НБП – „Наука, безбедност, полиција” 2006, вол. 11, бр. 2, стр. 79–100.
3) Кривични законик („Сл. гласник РС”, бр. 85/2005, 88/2005 – испр., 107/2005 – испр., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013, 108/2014, 94/2016 и 35/2019).
4) Гасми, Гордана (2016), „Принципи недискриминације и савесног испуњавања обавеза државе – Теоријски поглед на Истанбулску конвенцију Савета Европе и праксу Европског суда за људска права”, научни часопис „Култура полиса”, ИССН 1820–4859, бр. 1/2016, стр. 149–167.
5) Породични закон („Сл. гласник РС”, бр. 18/2005, 72/2011 – др. закон и 6/2015).
6) „Мере превенције”, сајт Министарства правде – „Искључи насиље” (www.iskljucinasilje.rs).
7) www.echr.coe.int/ECHR/ENHeader/Case-law/Hudoc/Hudoc+detabase/

Календар важења правних аката

Прописи који одложено престају да важе или чија одложена примена почиње у наредном периоду

- **Закон о агенцијском запошљавању** („Сл. гласник РС”, бр. 86/2019)

– примењује се од 1. 3. 2020. године.

- **Закон о потврђивању Конвенције која се односи на безбедност и здравље у пољопривреди** („Сл. гласник РС – Међународни уговори”, бр. 2/2019)

– Конвенција ступа на снагу 12. 3. 2020. године.

- **Одлука о изменама и допунама Одлуке о минималним стандардима управљања информационим системом финансијске институције** („Сл. гласник РС”, бр. 88/2019)

– примењује се од 12. 3. 2020. године.

- **Закон о изменама и допунама Закона о привредним друштвима** („Сл. гласник РС”, бр. 91/2019)

– чл. 1, 2, 3, 4, 5. и 6. примењују се од 1. 4. 2020. године.

Имате питање? Имамо одговор!

У овој рубрици дајемо одговоре на нека од питања која сте упутили нашем часопису. Подсећамо да право на постављање питања и добијање одговора имају искључиво претплатници на наш часопис.

РАДНО ПРАВО

Накнада штете од стране запосленог

П: *У малопродајном објекту послодавца по извршеном редовном попису, сравњењем књиговодственог стања са стварним стањем од стране Комисије за попис, утврђен је мањак. Уговором о раду запослени на пословима продавца (рачунополагачи) одговорни су материјално и финансијски у једнаким деловима за робу у малопродајном објекту. Истовремено, уговором о раду тако утврђени мањак представља повреду радне обавезе за коју послодавац запосленима може да откаже уговор о раду. Да ли оваквом регулативом запослени, као рачунополагачи, могу да се ослате одговорним за мањак и на који начин послодавац може да надокнади штету по основу причињеног мањка од запослених?*

О: Без обзира на одредбе у актима послодавца, ако се одлучује о престанку радног односа или накнади штете од стране запосленог, морају да се примене императивне законске одредбе.

Иако је општим актом послодавца прописана конкретна повреда радне обавеза, нема безусловног престанка радног односа. Мимо законске процедуре запослени не може да се одрекне права на одбрану нити уговором о раду могу да се мењају когентне законске норме. Дакле, у сваком случају потребно је спровести комплетну процедуру за давање отказа из чланова 180–185. Закона о раду.

У погледу процедуре за накнаду штете мора да се примени члан 163. Закона о раду. Послодавац, дакле, без обзира на одредбе општег акта или уговора о раду, мора да утврди постојање штете, њену висину, околности под којима је настала, ко је штету проузроковао и како се накнађује, у складу са општим актом или уговором о раду.

Послодавац може да пропише да ову процедуру спроводи комисија, али треба да води рачуна о томе да не сме да пропише да је одговорност за штету колективна јер је одговорност запосленог лична. Самим тим, множина запослених може да буде одговорна за штету само ако су сви лично учествовали у њеном проузроковању. Ако њихови лични удели не могу да се утврде, узима се да су једнако одговорни.

Пошто се утврде и разјасне све релевантне чињенице и околности, приступа се одлучивању. Ако постоје основ и услови одговорности и ако нема разлога за искључење одговорности, запослени се обавезује да послодавцу накнади проузроковану штету. У супротном, запослени се ослобађа одговорности. Одлука се доноси и записнички констатује. Потом се приступа изради решења, које има увод, изреку, образложење, правну поуку и потпис. Решење је коначно у првом степену, па делује чим буде достављено. Ако запослени поступи по одлуци, узима се да је штету отклонио, али ако штету не накнади, послодавац без његовог пристанка не може да се намири из зараде запосленог тако да може да се репарира само подношењем тужбе надлежном суду.

Терет доказивања постојања одговорности пада на послодавца. Ако штету проузрокује више запослених, сваки од њих је одговоран

На основу свега наведеног сматрамо да управљач јавног пута нема законских овлашћења да врши утврђивање предметне накнаде.

УПРАВНО ПРАВО

П: *У складу са чл. 58. ЗУП-а, који је исправан начин за обавештавање подносиоца захтева да је захтев неуредан, односно на који начин се подносилац захтева обавештава да уреди поднесак – обавештењем, позивом или закључком (чл. 146. ЗУП-а)?*

О: Одредбом из члана 59. став 1. ЗУП-а прописано је да је поднесак неуредан ако има недостатке који орган спречавају да поступа по њему, ако није разумљив или ако није потпун. Дакле, неуредност поднеска утиче на даљи ток поступка у том смислу што орган који води поступак не може да поступа по њему све док неуредност не буде отклоњена.

Чланом 146. став 1. истог закона прописано је да је закључак управни акт којим орган управља поступком и који се доноси кад овим законом није одређено да се доноси решење. Из наведене одредбе произлази да се у тој процесној ситуацији, када се ради о неуредном поднеску, доноси закључак. То се закључује и из наставка одредбе из члана 59. став 1, којом је прописано да у датом случају орган у року од осам дана од пријема (неуредног) поднеска обавештава подносиоца на који начин да уреди поднесак и то у року који не може да буде краћи од осам дана, уз упозорење на правне последице ако не уреди поднесак у року. Дакле, орган који води поступак на ауторитативан начин, управним актом, одређује рок за отклањање недостатка и у ком смислу тај недостатак треба да буде отклоњен. Правна последица непоступања странке по закључку органа који води поступак јесте одбацивање поднеска решењем (члан 59. став 2. ЗУП-а).

Овде треба приметити да законодавац у ставу 1. члана 59. користи формулацију према којој орган који води поступак „обавештава подносиоца", што донекле може да збуни. Но, дубља анализа института обавештавања показује да је домашај поменутог института врло широк, тако да исти обухвата, између осталог, и достављање (обавештења, закључака, решења итд.), из чега произлази да природу обавештења има и закључак којим орган који води поступак саопштава подносиоцу да је његов поднесак неуредан и одређује рок и начин за исправљање таквог поднеска.

ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ

П: *Закон о здравственој заштити, односно члан 115. прописује да ако директор у здравственој установи није доктор медицине, доктор денталне медицине … , онда заменик директора мора бити доктор медицине … . Тај члан налази се у делу XI и прописује органе у здравственој установи у јавној својини, а не органе у здравственој установи у приватној својини, јер у члану 28. став 4. овог закона стоји следеће: „На органе здравствене установе у приватној својини, статусне промене, промену правне форме и престанак постојања сходно се примењују прописи којима се уређује правни положај привредних друштава". Да ли то значи да директор и заменик директора у здравственој установи у приватној својини не морају да буду доктори медицине?*

О: Одредбе Закона о здравственој заштити које регулишу органе здравствене установе у јавној својини не односе се на здравствене установе у приватној својини. Дакле, одговор на конкретно питање је да директор и заменик директора здравствене установе у приватној својини не морају да буду доктори медицине, али свакако да минимум кадровске структуре мора да буде у складу са решењем Министарства здравља о обављању делатности и другим важећим актима. Напомињемо да приватну праксу може да оснује незапослени здравствени радник или здравствени радник старосни пензионер који, поред потребног одговарајућег звања и занимања, треба да поседује и друге личне квалификације, при чему у облику који оснива самостално обавља делатност као предузетник.

Преглед прописа...

ИЗДВАЈАМО ЗНАЧАЈНЕ ПРОПИСЕ КОЈИ СУ ДОНЕТИ ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА...

РАДНИ ОДНОСИ

- Уредба о изменама и допунама Уредбе о стручном оспособљавању и усавршавању у Министарству унутрашњих послова („Сл. гласник РС”, бр. 11/2020 од 7. 2. 2020)
- Одлука о допуни Одлуке о утврђивању Програма за решавање вишка запослених у поступку приватизације („Сл. гласник РС”, бр. 11/2020 од 7. 2. 2020)
- Одлука Владе (05 број 11-1062/2020) („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Уредба о изменама и допунама Уредбе о коективном коефицијенту, највишем процентуалном увећању основне плате, критеријумима и мерилима за део плате који се остварује по основу радног учинка, као и начину обрачуна плате запослених у здравственим установама („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)

ОБРАЗОВАЊЕ

- Закон о изменама и допунама Закона о Националном оквиру квалификација Републике Србије („Сл. гласник РС”, бр. 6/2020 од 24. 1. 2020)
- Закон о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС”, бр. 6/2020 од 24. 1. 2020)
- Закон о изменама и допунама Закона о средњем образовању и васпитању („Сл. гласник РС”, бр. 6/2020 од 24. 1. 2020)
- Закон о изменама и допунама Закона о дуалном образовању („Сл. гласник РС”, бр. 6/2020 од 24. 1. 2020)
- Правилник о допунама Правилника о Листи стручних, академских и научних назива („Сл. гласник РС”, бр. 6/2020 од 24. 1. 2020)
- Правилник о изменама и допунама Правилника о остваривању образовно-васпитног рада у гимназији по програму интернационалне матуре (International Baccalaurate Diploma Programme – IBDP) („Сл. гласник РС”, бр. 7/2020 од 29. 1. 2020)
- Правилник о садржају сертификата кратког програма студија („Сл. гласник РС”, бр. 12/2020 од 8. 2. 2020)
- Одлука о броју студената за упис у прву годину студијских програма основних академских студија криминалистике, форензичког инжењерства, информатике и рачунарства и студијског програма основних струковних студија криминалистике који се финансирају из буџета Републике Србије на Криминалистичко-полицијском универзитету за школску 2020/2021. годину („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Одлука о броју студената за упис у прву годину студијских програма мастер академских студија криминалистике, форензичког инжењерства и информатике и рачунарства и управљање безбедносним ризицима природних катастрофа који се финансирају из буџета Републике Србије на Криминалистичко-полицијском универзитету за школску 2020/2021. годину („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Правилник о испиту и стручном усавршавању просветних саветника („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)

ПРАВОСУЂЕ

- Правилник о изменама и допунама Правилника о начину вођења евиденције о поступцима извршења и обезбеђења и финансијском пословању јавног извршитеља, начину извештавања, садржини извештаја о раду јавног извршитеља и начину поступања са архивом („Сл. гласник РС”, бр. 6/2020 од 24. 1. 2020)
- Правилник о изменама и допунама Правилника о кућном реду Посебног одељења за издржавање казне затвора за кривична дела организованог криминала („Сл. гласник РС”, бр. 8/2020 од 31. 1. 2020)
- Аутентично тумачење одредбе члана 48. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС”, бр. 106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење и 54/19) („Сл. гласник РС”, бр. 9/2020 од 4. 2. 2020)
- Правилник о допуни Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Правилник о организацији и поступку електронског јавног надметања („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)

Преглед прописа...

ИНФОРМАЦИОНА БЕЗБЕДНОСТ

- Правилник о подацима које садржи евиденција оператора информационо-комуникационих система од посебног значаја („Сл. гласник РС”, бр. 9/2020 од 4. 2. 2020)
- Уредба о поступку обавештавања о инцидентима у информационо-комуникационим системима од посебног значаја („Сл. гласник РС”, бр. 11/2020 од 7. 2. 2020)
- Уредба о безбедности и заштити деце при коришћењу информационо-комуникационих технологија („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)

ИЗБОРНИ СИСТЕМ

- Закон о изменама Закона о избору народних посланика („Сл. гласник РС”, бр. 12/2020 од 8. 2. 2020)
- Закон о измени Закона о избору народних посланика („Сл. гласник РС”, бр. 12/2020 од 8. 2. 2020)
- Закон о изменама и допуни Закона о локалним изборима („Сл. гласник РС”, бр. 12/2020 од 8. 2. 2020)
- Закон о измени Закона о локалним изборима („Сл. гласник РС”, бр. 12/2020 од 8. 2. 2020)
- Правилник о начину извршавања обавеза јавних медијских сервиса током предизборне кампање („Сл. гласник РС”, бр. 11/2020 од 7. 2. 2020)

ТУРИЗАМ И УГОСТИТЕЉСТВО

- Правилник о условима и начину обављања угоститељске делатности, као и о начину пружања угоститељских услуга у објектима домаће радиности и сеоског туристичког домаћинства („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Правилник о изменама Правилника о садржини Регистра туризма и документацији потребној за регистрацију и евиденцију („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Уредба о измени Уредбе о појединостима поступка и критеријумима који се примењују за приступ услугама које се пружају у услужним објектима („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)

ОСТАЛЕ ОБЛАСТИ

- Уредба о измени и допуни Уредбе о цени обрасца путних исправа и визе и трошковима достављања пасоша преко дипломатског или конзуларног представништва Републике Србије („Сл. гласник РС”, бр. 8/2020 од 31. 1. 2020)
- Закон о попису становништва, домаћинстава и станова 2021. године („Сл. гласник РС”, бр. 9/2020 од 4. 2. 2020)
- Правилник о измени и допунама Правилника о ограничењима и забранама производње, стављања у промет и коришћења хемикалија („Сл. гласник РС”, бр. 9/2020 од 4. 2. 2020)
- Уредба о критеријумима за одређивање категорија странаца и категоријама странаца којима се привремени боравак у Републици Србији може одобрити независно од основа за одобрење привременог боравка („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Правилник о производњи и промету малих количина хране биљног порекла, подручју за обављање тих делатности, као и искључењу, прилагођавању или одступању од захтева хигијене хране („Сл. гласник РС”, бр. 13/2020 од 14. 2. 2020)
- Правилник о измени Правилника о Класификацији основа привременог ограничења права („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)
- Правилник о изменама Правилника о условима за обраду дувана и условима за учешће на јавном тендеру за обављање производње дуванских производа („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)
- Правилник о садржини и изгледу обрасца за пријаву врсте и количине минералних ђубрива, односно средстава за заштиту биља, односно детерџената са фосфатима („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)
- Правилник о измени Правилника о начину контроле пријаве и промене имовног стања у Министарству унутрашњих послова („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)
- Правилник о измени Правилника о критеријумима за избор кандидата за полазнике курса за Основну обуку припадника ватрогасно-спасилачких јединица („Сл. гласник РС”, бр. 14/2020 од 21. 2. 2020)

С НАМА НЕМА ЛУТАЊА

ИНГ-ПРО

ПРОПИСИ.НЕТ
ЕЛЕКТРОНСКО ПРАВНО ИЗДАЊЕ

- СУДСКО--АДВОКАТСКИ РОКОВНИК
- Lege Artis ПРОПИСИ У ПРАКСИ
- АДВОКАТСКИ РОКОВНИК
- ПОСЛОВНИ САВЕТНИК
- СТРУЧНИ КОМЕНТАРИ
- ЈАВНЕ НАБАВКЕ
- САВЕТОВАЊА

3 ДЕЦЕНИЈЕ

ИНГ-ПРО

3 ДЕЦЕНИЈЕ

С НАМА НЕМА ЛУТАЊА

Пословни саветник – штампани часопис:
САВЕТОДАВНИ ЧАСОПИС ИЗ ОБЛАСТИ ФИНАНСИЈА

